

a odkazuje co do jich odůvodnění ve smyslu § 30 jedn. řádu pro nss č. 191/1937 Sb. na cit. nálezy. Poznámává se toliko, že uvádí-li stížnost na podporu svých názorů nález nss z 26. června 1930 č. 10.625 Boh. A 8704/30, pak příkládá nálezu tomu smysl, jakého nemá. Pravý opak je jeho obsahem. Stížnost patrně měla na mysli nález jiný, t. j. z 2. října 1930 č. 15.097 Boh. A 8789/30, leč v tomto nálezu šlo o cestu ke zkoušce způsobilosti vyučovatí češtině a o takové zkoušce prohlášeno, že není povinnou. O zkoušku toho druhu však v daném případě nejde.

Pokud stížnost namítá, že udržovatel školy neměl morální protihodnotu za vyšší kvalifikaci učitele, ježto tento od 1. září 1935 nastoupil na škole na Moravě, jde tu o okolnost, která nastala teprve po vydání nař. rozhodnutí, jež mělo na mysli stav, jaký tu byl v rozhodné době, kdy učitel dosud na církevní škole v Horním Hričově působil. Při tom přehlíží stížnost, že žal. úřad též vyslovil, že ani okolnost, že st-l již v době konání zkoušky měl podanou žádost za přeložení na státní školu na Moravu, neodnímá cestě ke zkoušce té povahu povinného »služebního výkonu«, a že ani zákon ani cit. usnesení vlády nezná nějakého omezení v této relaci. Proti tomuto stanovisku nemá však stížnost formulovaných námitek, t. j. se zřetelem k tomu, že zmíněný učitel ještě v době vydání nař. rozhodnutí a téměř po $\frac{3}{4}$ roku od vykonání zkoušky na církevní škole v Horním Hričově účinkoval. —

č. 12.990.

Policejní věci: Otázku, zda individuální příkaz vydaný na základě čl. 3 odst. 1 zákona č. 125/1927 Sb. je ve shodě se zákonem či ne, nelze řešiti v trestním řízení, zavedeném pro nedbání tohoto příkazu, nýbrž jen na základě opravného prostředku podaného proti onomu příkazu jeho adresátem.

(Nález z 2. října 1937 č. 14.339/37.)

V ě c: Theodor H. v Sinevíru proti rozh. zem. úřadu v Užhorodě z r. 1934 o přestupku čl. 3 odst. 1 zákona č. 125/1927 Sb.

V ý r o k: Stížnost se zamítá.

D ů v o d y: Rozsudkem z 5. září 1933 okr. úřad ve Volovém uznal st-le vinným přestupkem čl. 3 odst. 1 org. zákona č. 125/1927 Sb., jehož se dopustil tím, že přes výslovný zákaz okr. úřadu ve Volovém vykonával dále kněžské funkce a bohoslužebné obřady jako pravoslavný duchovní, aniž si opatřil povolení, resp. ustanovovací dekret od eparchiální správy v Mukačevě, a odsoudil jej podle cit. zákona k pokutě 300 Kč, v případě nedobytnosti k 3dennímu uzamčení.

Nař. rozhodnutím byl uvedený rozsudek potvrzen.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí nss uvážil:

První stolice uznala st-le vinným přestupkem čl. 3 odst. 1 org. zákona č. 125/1927 Sb., poněvadž nedbal zákazu daného mu v základě

téhož ustanovení okr. úřadem ve Volovém. V odvolání st-l brojil proti tomuto trestnímu rozsudku jediné námitkou, že uvedený zákaz okr. úřadu byl nezákonný. Nař. rozhodnutím žal. úřad potvrdil trestní nález první stolice s odůvodněním, že skutková podstata přestupku st-li za vinu kladeného je prokázána a vývody odvolání jsou pro otázku trestnosti nerozhodny. Projevil tedy žal. úřad jasně názor, že skutková podstata přestupku je splněna již tím, že st-l nedbal zákazu daného mu okr. úřadem a že okolnost, je-li zákaz ten po právu či ne, je pro posouzení trestnosti jeho nedbání nerozhodná. Stížnost proti tomu — dovozujíc obšírně nezákonnost zákazu daného st-li — namítá, že nezákonný zákaz nemůže býti podkladem trestního odsouzení pro jeho přestoupení. Tato námitka je bezdůvodná.

Čl. 3 odst. 1 org. zákona prohlašuje docela všeobecně za trestné všeliké nedbání příkazů a zákazů, jež politické úřady vydaly za účely uvedenými v čl. 2. Skutková podstata je splněna tedy již tím, že byl politickým úřadem vydán příkaz nebo zákaz podle čl. 3 org. zákona a že adresát ho neuposlechl, resp. nedbal. Je-li konkrétní příkaz nebo zákaz, vydaný straně zákonný či nezákonný, nelze řešiti v řízení trestním, nýbrž pouze na základě opravného prostředku podaného adresátem proti onomu příkazu. Jediné příkaz stížený absolutním zmatkem nemohl by býti podkladem rozsudku; že by v daném případě o takový zákaz zmatečný šlo, stížnost ani netvrdí, a nss neshledá. Pouhá nezákonnost, tvrzená st-lem, neodnímá mu povahy správního aktu pro stranu závazného a nevylučuje, aby adresát byl trestán dle čl. 3 odst. 1 org. zákona pro jeho nedbání.

Č. 12.991.

Honební právo. — Řízení správní. — Řízení před nss: I. Podle čes. hon. zákona nepřísluší honebnímu společenstvu žádný vliv na to, jak bude upraven výkon honitby na území nesouvisícím s honebním územím společenstevní honitby. — II. O pozemcích, které nepatří ani k vlastní, ani ke společenstevní honitbě (§§ 2, 3 a 4 čes. hon. zákona) a nejsou enklávami podle § 5 odst. 1 a 2 čes. hon. zákona, dlužno učiniti opatření za účelem jich přikázání k nějaké honitbě podle § 5 odst. 3 téhož zákona, aniž má kdo právní nárok, aby úřad upravil výkon honitby na takových pozemcích určitým způsobem.

(Nález z 4. října 1937 č. 14.459/37.)

Prejudikatura: Boh. A 1749/22, 11.521/24, 12.281/36.

Věc: Honební výbor v Nové Vsi a Eduard K. v Horní Černé Studnici proti rozh. zem. úřadu v Praze ze 7. listopadu 1933 o úpravě honitby.

Výrok: Stížnost honebního výboru v Nové Vsi se jednak odmítá, jednak zamítá. Stížnost Eduarda K. se zamítá.